

Valgt blev: *Axel Kristensen, Foged, Jørgen Gram, Ollgaard, Bertel Dahlgaard, Hans Hedtoft, Bundvad, Leonhard Hansen, Eiler Jensen, Gustav Pedersen, Rytter, Boeck-Hansen, Christmas Møller, Fuglsang og Svend Nielsen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Fremme af Forespørgsel til Forsvarsministeren af Holst m. fl.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 88).

Formanden: Hvis ingen gør Indsigelse mod Fremme af denne Forespørgsel, be-
tragter jeg Tingets Samtykke som givet.
(Ophold). Det er givet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Finans-
lov for Finansaaret fra 1. April 1947 til 31.
Marts 1948.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1;
Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 6).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Hans Hedtoft: I Aabningstalen nævnte den højtærede Statsminister, at Regeringen agtede at videreføre de indledede Forhandlinger med Island i Tilknytning til den af Forhandlingsdelegationerne i Reykjavik underskrevne Protokol. Idet jeg udtaler min Tilfredshed hermed, vil jeg fremføre den Henstilling, at den høje Regering tager Initiativ til en Ordning af Spørgsmaalet om den islandske Nationallitteratur, eventuelt ved Nedsættelse af en Kommission, hvori foruden Sagkundskaben Rigsdagen er repræsenteret. Vi, der var med i den danske Forhandlingsdelegation i Island, fik alle et Indtryk af det alvorlige Ønske, der næres i alle islandske Kredse, om nu efter Landets Selvstændiggørelse at faa disse værdifulde Bøger og Dokumenter ført til Island. Det er kendt, at man fra islandsk Side betragter Tilstedeværelsen af den islandske Nationallitteratur her i København som et Depot,

som Islands Førstemænd tillidsfuldt har overgivet Kongen og Københavns Universitet i Tider, da der var stor Fare for dens Bevarelse i Hjemlandet, men som Island nu ser sig i Stand til selv atter at overtage Bevarelsen af. Uden paa nogen Maade at komme ind paa en Diskussion om Berettigelsen eller Ikke-Berettigelsen af den islandske Betragtningssmaaede vil jeg gerne understrege, at det forekommer mig, at vi ved en saadan Tilbagegivelse vil give et Eksempel paa den Forstaaelse af kulturelle Værdiers Betydning for det Land og Folk, der selv har skabt dem, som vi hævder saa stærkt for vort eget Vedkommende. Jeg er heller ikke i Tvivl om, at en Imødekommeelse, saa vidt praktisk muligt, af dette islandske Ønske vil være i høj Grad medvirkende til at skabe den Venskabelighedens og Samarbejdets Aand, der fremtidig skal herske mellem Island og Danmark.

Angaaende Færøerne vil jeg gerne fremhæve, at ogsaa vi meget vilde beklage Samhørsforholdets Ophævelse. Nogen klar Tilkendegivelse af Stillingen paa Færøerne blev Folkeafstemningen jo ikke. Vel var der et lille Antal af gyldige Stemmer for Løsrivelse, men de ugyldige Stemmer tilsøredede Billedet, og ogsaa andre Ting, bl. a. den beskedne Stemme procent, tyder paa, at ikke alle Vælgere dengang følte Situationens Alvor. Nu kommer der et Lagtingsvalg, og det vil antagelig skabe større Klarhed. At Udskrivningen af dette Valg maatte blive Svaret paa Lagtingsflertallets egenmægtige Optræden, deri er vi helt enige med Regeringen. Skulde Udgangen af denne Sag blive Ophævelse af Samhøret, maa Adskillelsen ske under lovlige Former og paa Forfatningens Grund.

Vi erkender, at Færingerne er et Folk for sig, hvis nordiske Særpræg og nationale Selvfølelse vi skylder Respekt og Forstaaelse, og vi har den Tro, at der ud fra dette Grundlag kan tilvejebringes en Ordning, som kan betrygge den fremtidige Udvikling paa Færøerne og tjene til Styrkelse af det historiske Samhørsforhold mellem det færøske og det danske Folk. De Tilsagn, som fra dansk Side blev givet de færøske Repræsentanter under Forhandlingerne hernede, er Udtryk for vor Vilje til at medvirke dertil. Ønsker Færøerne ikke at blive staaende som en Del af det danske Rige, staaer Vejen